

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 9Pc/9/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417205071
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Taťána Poláková
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2019:1417205071.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV sudkyňou JUDr. Taťanou Polákovou v právnej veci navrhovateľa: X.. Q. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. č.XX, D., zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Pavlovič s.r.o., Nám. SNP 19, Bratislava, proti odporkyňi: S. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., C. XXX/XX, o určenie výživného, takto

rozhodol:

I. Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi dlžné výživné za obdobie od 18.04.2017 do 05.06.2018 v sume 390 eur do 60 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku sa konanie z a s t a v u j e.

III. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 24.03.2017 domáhal zaviazat' odporkyňu prispievať na jeho výživu sumou 650 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že dlžné výživné za obdobie od 01.06.2016 do právoplatnosti rozsudku je povinná mu splácať v splátkach spolu s bežným výživným vždy do 15. dňa v mesiaci vopred v sume 250 eur mesačne, až do zaplataenia dlžného výživného. Návrh odôvodnil tým, že odporkyňa je jeho matkou. Navrhovateľ je študentom interného štúdia 2. ročníka vysokej školy STU SF v Bratislave od 01.09.2015. Jeho mesačné náklady predstavujú výdavky na dopravu v sume 15 eur, na auto v sme 100 eur, na školu v sume 140 eur, na stravu v sume 300 eur, vreckové v sume 150 eur, na oblečenie v sume 80 eur, na dovolenku v sume 65 eur, na bývanie v sume 100 eur, na voľný čas v sume 80 eur, na hygienu v sume 25 eur. Jeho celkové mesačné náklady predstavujú sumu 1.055 eur. Navrhovateľ v návrhu ďalej uviedol, že jeho matka je zamestnaná. V dňoch 07.12.2016 a 07.03.2017 obdržala na svoj účet od jeho otca sumu 70.000 eur titulom vyporiadania ich bezpodielového spoluvlastníctva. Je teda schopná a má možnosť na jeho výživu prispievať ním navrhnutou sumou 650 eur mesačne tak, aby bol zachovaný jeho doterajší životný štandard. Uviedol, že matka na jeho odôvodnené potreby neprispieva v dostatočnej miere hoci je zrejmé, že jej aktuálne finančné možnosti to dovoľujú. Poukazoval na tú skutočnosť, že uznesením tunajšieho súdu zo dňa 05.10.2016, č.k. 8C/132/2014-126 súd v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva jej rodičov schválil zmier, na základe ktorého sa jeho otec, bývalý manžel jeho matky X.. arch. T. L. zaviazal zaplatiť jeho matke sumu 105.000 eur. Jeho matka tak v čase podania tohto návrhu titulom vyporiadania BSM disponovala sumou 70.000 eur, ktorú už obdržala na svoj účet. Navrhovateľ tiež poukazoval na skutočnosť, že jeho otec doteraz uspokojoval všetky jeho výdavky a to vo výške viac ako 95% celkových reálnych nákladov na pokrytie jeho životných potrieb. Úhradou sumy 105.000 eur jeho otcom v prospech jeho matky sa značne zmenšila majetková sféra jeho otca a tento už nie je schopný pokrývať jeho všetky životné náklady. Javí sa preto byť spravodlivé, aby jeho matka, ktorej

majetková sféra sa značne zvýšila prebrala na seba aspoň polovicu jeho odôvodnených životných nákladov.

2. Odporkyňa vo vyjadrení k návrhu uviedla, že s návrhom navrhovateľa nesúhlasí. Žiadosť o rozvod podal jej bývalý manžel, ktorý ju dlhodobo týral psychicky, fyzicky aj finančne. Súdu predkladá doklad z polície zo dňa 02.12.2012 o tom, že ju dokopal do zadnej časti tela až tak, že jej zlomil pravú nohu. Potom, ako sa dozvedel, že naňho podala trestné oznámenie, začala tvrdá pomsta. Podal trestné oznámenie na ňu. Podal na súd návrh na vydanie neodkladného opatrenia, ktorým navrhoval zakázať jej vstup do na K. ulici XX v D., ktorý nadobudli počas trvania manželstva a v ktorom bývali. Krajský súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že jeho návrh zamietol. Ďalším návrhom na vydanie neodkladného opatrenia sa domáhal odovzdania dcéry K. do jeho osobnej starostlivosti. Aj tento jeho návrh súd zamietol. Na základe darovacej zmluvy sa navrhovateľ bez jej vedomia stal vlastníkom domu na K. ulici XX v D.. Takisto sa navrhovateľ stal vlastníkom pozemkov v D.. Navrhovateľ podal návrh, ktorým sa domáhal uložiť jej povinnosť zdržať sa neoprávnených zásahov do jeho vlastníctva. Toto konanie bolo zastavené. V konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva sa jej bývalý manžel zaviazal zaplatiť jej na vyporiadanie jej podielu sumu 105.000 eur. Bol to iba zlomok z hodnoty majetku, ktorým disponovali, keď v znaleckom posudku neboli uvedené reálne hodnoty majetku. Za posledné 4 roky len na súdnych poplatkoch a za advokátske služby zaplatila sumu 15.597,71 eur, čo je obrovská suma, o čom zakladá do spisu doklady. Matka navrhovateľa uviedla, že jej mesačné náklady predstavujú výdavky na cestovné v sume 160 eur, nájomné a energie v sume 120 eur, na výživné na dcéru K. 50 eur, na výživu navrhovateľa suma 100 eur, na stravu 200 eur, na hygienu 30 eur, na oblečenie 30 eur a na lieky 40 eur. Celkovo jej mesačné náklady predstavujú sumu 730 eur. Od 28.01.2016 na výživu navrhovateľa prispieva sumou 100 eur mesačne. Výdavky navrhovateľa sú nadštandardné. Je smutné, že matka, ktorá bola neoprávnene vyhodnená z domu, kde bývala, ktorá nevlastní žiadny huteľný ani nehnuteľný majetok sa musí vyjadrovať k návrhu a nároku svojho syna. Uviedla, že s deťmi bola 10 rokov na materskej dovolenke pre nepriaznivý zdravotný stav dcéry K.. Prišla tak o svoju kariéru a tiež to predstavovalo značnú finančnú ujmu. Navrhovateľ je dospelý, šikovný, múdry, ovláda jazyky, vlastní značný huteľný aj nehnuteľný majetok. Má k dispozícii auto, počítač, mobil. Ak má nadštandardné nároky, môže si privyrobiť brigádami. Môže prenajať časť svojho domu a garáže. Navrhoje mu žiť skromný a pokorný život tak, ako ho žije ona. Matka navrhovateľa ďalej uviedla, že žije a býva v dome svojej 74 ročnej matky v obci N., vzdalenej cca 90 km od D.. Každodenne cestuje za prácou do D., čo je náročné a stojí ju to nemalé finančné prostriedky. V krátkej budúcnosti si plánuje kúpiť byt v D., alebo jej okolí, aby bola čo najbližšie k deťom, mohla sa s nimi stretávať a im pomáhať. Svoje deti miluje. Hodnota 2-izbového bytu v D. je od 120.000 do 130.000 eur. Rozdiel medzi touto sumou a sumou ktorou disponuje bude musieť riešiť úverom z banky. Už sa informovala v banke na výšku mesačnej splátky, ktorá jej bola vyčíslená sumou 252,99 eur. Matka navrhovateľa tiež poukazovala na svoj nepriaznivý zdravotný stav. Jej zdravotný stav by odôvodňoval invalidný dôchodok. Pracuje, pretože chce deťom pomáhať. Tento návrh na začatie konania považuje za pomstu jej bývalého manžela, ktorý sa nevie zmieriť so skutočnosťou, že všetky súdne konania, ktoré voči nej inicioval skončili v jej prospech a on bol neúspešný. Vzhľadom na skutočnosť, že na výživu navrhovateľa prispieva sumou 100 eur mesačne, žiadala predmetný návrh ako nedôvodný zamietnuť.

3. Navrhovateľ v písomnom vyjadrení doručenom súdu 19.07.2017 uviedol, že jeho matka z nepochopiteľných dôvodov v konaní o určenie výživného uvádza údajné fyzické napadnutia jej bývalým manželom. Jej tvrdenia v tomto smere nie sú pravdivé sú vyfabulované. Bola to práve odporkyňa, ktorá fyzicky napadla nielen bývalého manžela, ale aj ich dcéru K.. To, čo jeho matka vníma ako údajnú tvrdú pomstu je len právom navrhovateľa uplatňovať si nárok na výživné. Taktiež nie je pravdivé tvrdenie jeho matky v tom, že sa údajne bez jej vedomia a súhlasu stal vlastníkom domu na K. ulici XX v D.. Pravdou je, že výslovne uznala a nerozporovala jeho vlastnícke právo k predmetnému domu. Nie je pravdivé ani tvrdenie jeho matky, že v rámci vyporiadania spoločne nadobudnutého majetku suma 105.000 eur predstavovala iba zlomok hodnoty majetku. Ak by tomu tak bolo, nepristúpila by k uzavretiu súdneho zmiernu. Nie je tiež náležité argumentovať výdavkami matky navrhovateľa na advokátske služby. Výdavky na ne si rodič môže dovoliť až potom, ako zabezpečí výživu svojho dieťaťa. Pokiaľ matka navrhovateľa poukazovala na to, že navrhovateľ má možnosť si brigádami zabezpečiť finančné prostriedky, v tejto súvislosti je nutné poukázať na rozhodnutia súdov, podľa ktorých ojedinelý príjem dieťaťa, ktoré sa inak pripravuje na svoje budúce povolanie nemá vplyv na vyživovaciu povinnosť rodičov. Poukazoval tiež na osobnú starostlivosť otca oňho, ktorú zákon o rodine kladie na úroveň finančného zabezpečenia výživy.

4. Podaním zo dňa 10.05.2018 navrhovateľ súdu oznámil, že výživné od odporkyne požaduje odo dňa podania návrhu, t.j. od 18.04.2017, namiesto v návrhu uplatnenom od 01.06.2016.

5. Odporkyňa s čiastočným späťvzatím návrhu súhlasila.

6. Podaním doručeným tunajšiemu súdu 08.02.2019 navrhovateľ súdu oznámil, že odporkyňu navrhuje zaviazat' prispievať na výživu sumou 650 eur mesačne do dňa 05.06.2018, kedy ukončil vysokoškolské štúdium.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, odporkyne, svedka X.. arch. T. L., potvrdením o štúdiu navrhovateľa z čl. 4, rodným listom navrhovateľa z čl.5 , výpisom z T. banky, a.s. z čl. 6,7, záznamom o podaní oznámenia zo dňa 02.12.2012 z čl. 21, potvrdením OR PZ Bratislava IV zo dňa 02.12.2012 z čl. 22, listom Okresného úradu Bratislava, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 24.04.2013 z čl. 23, lekárskou správou zo dňa 21.12.2012 z čl. 24, uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16.10.2013, č.k. 12CoPom 9/2013-45 z čl. 25, trvalými príkazmi z T. banky, a.s. z čl. 27-30, faktúrami z čl. 33-39, výpismi z T. banky, a.s. z čl. 40,41, doklade o cestovnom odporkyne z čl. 42, výpismi z obchodného registra z čl. 44-53, evidenčným listom Sociálnej poisťovne z čl. 76, lekárske správy z čl. 79-82, potvrdením o príjme X.. arch. T. L. z čl. 102, potvrdením o príjme odporkyne z čl. 16-109, výpisom z účtu odporkyne z čl. 110, oznámením daňového úradu z čl. 123, oznámením zdravotnej poisťovne Dôvera z čl. 132, oznámením Sociálnej poisťovne z čl. 134, potvrdením o štúdiu navrhovateľ z čl. 145, internetovou stránkou z čl. 150, ako aj s ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav:

8. Navrhovateľ je synom odporkyne. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 10.07.2013, č.k. 13P/305/2012-95 bolo manželstvo rodičov navrhovateľa rozvedené, mal. K., nar. 31.10.1996 bola na čas po rozvoze zverená do osobnej starostlivosti navrhovateľa X.. arch. T. L., odporkyňa S. L. bola zaviazaná prispievať na výživu mal. dcéry sumou 50 eur mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.09.2013 v časti výživného a 04.09.2013 v ostatných častiach.

9. Navrhovateľ bol v čase podania návrhu na začatie konania študentom I. fakulty I. technickej univerzity v D..

10. Navrhovateľ vo výpovedi uviedol, že od podania návrhu odporkyňa, ktorá je jeho matkou, prispieva na jeho výživu sumou 100 eur mesačne. Je pravdou, že keď má nejaký sviatok, alebo sú Vianoce, tak mu tiež niečo dá. S mamou sa často nestretáva, skôr si telefonujú. Od matky titulom výživného požaduje sumu 650 eur mesačne, keď považuje za férové, aby jeho výživu zabezpečovali obidvaja rodičia. Navrhovateľ na otázku odporkyne uviedol, že je vlastníkom domu na K. ul. XX v D.. Je to asi 15-20 ročný dom.

11. Odporkyňa vypovedala, že nie je schopná na výživu syna Q. prispievať ním požadovanou sumou 650 eur mesačne. Jej pomery jej to prosto nedovoľujú. Je zamestnaná na N. fakulte UK v D. ako mzdová účtovníčka s platom cca 700 eur mesačne netto. Na výživu navrhovateľa prispieva sumou 100 eur mesačne. Má aj druhé dieťa, dcéru K., na jej výživu prispievala takisto sumou 100 eur mesačne. Zo mzdy jej zostane 500 eur tak akurát na prežitie. Denne cestuje z obce N. do D. a späť. V ostanom čase sa jej zhoršil zdravotný stav. Je faktom, že v rámci vypořádania BSM jej bol bývalým manželom vyplatený vyrovnávací podiel vo výške 105.000 eur. Ale, predsa aj ona si musí kúpiť byt v D., kde má deti, a kde chce žiť. Na pojednávaní konanom dňa 28.05.2018 odporkyňa uviedla, že dcéra K. bola prijatá na medicínu, od septembra 2017 je študentkou 1. ročníka. Na jej výživu aktuálne prispieva sumou 200 eur mesačne. S kúpou bytu v D. je opatrná, keď nevie, na akú sumu ju súd zaviazá v tomto konaní a teda koľko bude doplácať synovi Q.. Nevie, koľko bude potrebovať dcéra K.. Tiež uviedla, že existuje vkladná knižka, na ktorú sa začali Q. šetriť ešte jeho starí rodičia. Táto VK by mala existovať a na nej peniaze pre potrebu navrhovateľa. Na to, aby si mohla kúpiť byt v D. si musí vybaviť úver. Už sa v banke informovala, mesačná splátka jej vypočítali na sumu 252 eur. Na výživu detí, teda aj syna Q. prispieva aj inak, ako len výživným. Nosí im v košíkoch ovocie, vajcia, stretáva sa s nimi na ich narodeniny, meniny. Vie, že sú veľmi vyťažení, preto nenalieha, aby sa s ňou stretávali. Chce, aby boli silní a úspešní. Dala synovi život, zdravie, 10 rokov bola s ním i dcérou K. na materskej dovolenke. Na jeho výživu prispieva tak, ako vládze. Navrhovateľ má vo svojom veku rodinný dom. To nereflektuje nič iné, ako obrovské príjmy otca navrhovateľa.

12. Svedok X.. arch. T. L., ktorý je otcom navrhovateľa vypovedal, že syn Q. je študentom 6. ročníka vysokej školy. Má bežné nároky a bežné výdavky ako študent vysokej školy. Je veľmi šikovný. S odporkyňou sa syn stretáva tak 3x do roka. Sumu 100 eur mesačne, ktorou odporkyňa prispieva na jeho výživu považuje za veľmi nízku. To má Q. tak akurát na vreckové. Peniaze, ktoré vyplatil odporkyňa ako bývalej manželke titulom vyporiadania BSM boli určené ich deťom Q. a K.. Vyplatil ich síce odporkyňa, avšak, bolo to preto, lebo stále deklarovala, že si chce v D. kúpiť byt a byť deťom nablízku a im pomáhať. Preto sa rozhodol tak, ako sa rozhodol a vyplatil jej titulom vyporiadania BSM sumu 105.000 eur, keď, a to svedok na pojednávaní akcentoval, pomyslel si, že byt, ktorý si odporkyňa kúpi zostane deťom. Peniaze z BSM odporkyňa vyplatil na tri krát, naposledy v roku 2017.

13. Z potvrdenia zo dňa 05.06.2018 súd zistil, že navrhovateľ dňa 05.06.2018 ukončil štúdium na I. technickej univerzite v D., I. fakulte, ktoré trvalo od 01.09.2015.

14. Z potvrdenia N. fakulty UK v D. zo dňa 31.12.2016 súd zistil, že s účinnosťou od 01.01.2017 funkčný plat odporkyne bol 946 eur s tým, že sa jej bude vyplácať mesačne po vykonaní príslušných zrážok zo mzdy.

15. Z potvrdenia N. fakulty UK v D. zo dňa 01.01.2018 súd zistil, že s účinnosťou od 01.01.2018 funkčný plat odporkyne bol 975 eur s tým, že sa jej bude vyplácať mesačne po vykonaní príslušných zrážok zo mzdy.

16. Z potvrdenia o zdaniteľných príjmoch fyzickej osoby zo dňa 21.06.2018 súd zistil, že za zdaňovacie obdobie rok 2017 mala odporkyňa hrubý ročný príjem 12.653,02 eur, čistý ročný príjem 9.601,10 eur, čistý mesačný príjem 800,10 eur.

17. Z potvrdenia spoločnosti RTi Slovakia, s.r.o., Bystrická 1, Bratislava zo dňa 10.04.2018 súd zistil, že otcovi navrhovateľa X.. arch. T. L. mal v roku 2017 čistý príjem 16.779,47 eur, čo predstavuje mesačne sumu 1398,28 eur.

18. Z oznámenia Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. zo dňa 23.10.2018 súd zistil, že navrhovateľ je od 08.06.2018 evidovaný v zdravotnej poisťovni ako zamestnanec spoločnosti W. I., s.r.o., D. 1, D..

19. Z oznámenia Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava zo dňa 15.11.2018 súd zistil, že X.. arch. T. L. je od 15.09.2017 v pracovnom pomere u zamestnávateľa W. P. s.r.o. s vymeriavacím základom cca XXX eur mesačne. Od 01.02.2006 je v pracovnom pomere v spoločnosti W. I., s.r.o. s vymeriavacím základom cca 5.000 eur mesačne.

20. Z uznesenia Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 05.10.2016, č.k. 8C/132/2014-126 súd zistil, že súd v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva schválil zmier, na základe ktorého sa žalovaný X.. arch. T. L. zaviazal titulom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov zaplatiť žalobkyňa sumu 105.000 eur v troch splátkach, pričom prvá splátka vo výške 35.000 eur je splatná do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia, ktorým bol schválený zmier, druhá splátka vo výške 35.000 eur je splatná najneskôr do troch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia, ktorým bol schválený zmier a tretia splátka vo výške 35.000 eur je splatná najneskôr do šiestich mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia, ktorým bol schválený zmier. Žalobkyňa a žalovaný vyhlásili, že vyplatením sumy 105.000 eur žalovaným žalobkyňa budú všetky nároky žalobkyne ako aj žalovaného z titulu vyporiadania ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov vyporiadané.

21. Podľa § 62 ods. 1 zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa § 62 ods. 4 zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia spolu žijú, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný ich preukázať súdu, predložiť doklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

Podľa § 75 ods.1 zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Uvedené ustanovenia zákona o rodine upravujú vznik a dobu plnenia vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom, ako aj základ pre určenie výšky, resp. rozsahu, ako jednej zo zložiek rodičovskej zodpovednosti upravenej v ust. § 28 ods. 1 písm. a) zákona o rodine.

V zmysle vyššie uvedených zákonných kritérií, základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči deťom, je jednak zistenie ich skutočných príjmov, ale aj podkladov, odôvodňujúcich záver, že tento dosahovaný príjem zodpovedá ich telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako aj miestnym možnostiam ich uplatnenia, resp. zistenie ich celkových majetkových pomerov.

Rovnako z nich vyplýva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom, je obmedzené na obdobie, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. Pre posúdenie tejto schopnosti sú v každom konkrétnom prípade rozhodujúce rôzne faktory na strane dieťaťa, ako jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa, schopnosť vykonávať prácu, odôvodnené záujmy, potreby, majetkové pomery a v neposlednom rade aj existencia reálnej možnosti dieťaťa zamestnať sa vo vyštudovanom, resp. zvolenom odbore. Všeobecne možno konštatovať, že dieťa je schopné samo sa živiť vtedy, ak je schopné samostatne uspokojovať svoje potreby.

Zákon o rodine uprednostňuje v danom prípade záujem oprávneného tak, že aj v prípade, ak sa dieťa rozhodne pokračovať v ďalšom vzdelávaní, hoci už ukončilo prípravu na konkrétne povolanie, povinnosť rodičov vyživovať dieťa nezaniká.

Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti v konkrétnom prípade, má potom súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, to znamená zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa - rozsah ktorých je rôzny vzhľadom na jeho vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy a podobne, a jednak musí vychádzať zároveň aj z objektívnych schopností, možností a majetkových pomerov rodičov dieťaťa plniť si svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť.

Medzi týmito dvomi kritériami, to znamená, medzi odôvodnenými potrebami dieťaťa a schopnosťami a možnosťami rodičov, platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia, čo znamená, že čím je vyššia životná úroveň rodičov, tým je odôvodnené rozsiahlejšie uspokojenie potrieb u dieťaťa, resp. že odôvodnenými potrebami dieťaťa sú v takom prípade i také potreby, ktoré nie sú celkom bežné, ale na druhej strane sú zároveň pre vývoj dieťaťa prospešné.

Rovnako je však potrebné prihliadať aj na majetkové pomery plnoletého dieťaťa, ktoré je nevyhnutné zohľadňovať pri stanovení miery vyživovacej povinnosti rodičov k nemu, a to vzhľadom na aplikáciu ust. § 75 ods. 2 (výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi), § 43 ods.2 zákona o rodine (dieťa je povinné prispievať na úhrady potrieb rodiny podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov).

Ako bolo uvedené, na strane oprávneného dieťaťa platí zásada zakotvená v ust. § 62 ods. 2, veta druhá zákona o rodine, v zmysle ktorej deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, to znamená, že ich životná úroveň má byť približne rovnaká. Na druhej strane pokiaľ je životná úroveň rodičov nízka a nemajú možnosť ju zvyšovať, je nevyhnutné obmedziť nároky dieťaťa, prispôbiť ich takejto životnej úrovni. Rovnako prípadná rozdielnosť životnej úrovne oboch rodičov sa premieta do výšky vyživovacej povinnosti toho z nich, s ktorým dieťa nežije v spoločnej domácnosti.

Povinnosťou oboch rodičov je venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy svojich detí, a to bez ohľadu na to, či s deťmi žijú alebo nežijú v spoločnej domácnosti, nakoľko neprestáva ani jeden z nich aj naďalej niesť osobnú zodpovednosť za všestranný vývoj svojich detí, ktoré ešte nie sú schopné samé sa živiť a ktoré sú teda v plnej miere i výživou odkázané na svojich rodičov.

Ako už bolo vyššie uvedené, rozsah vyživovacej povinnosti rodičov voči dieťaťu je limitovaný na jednej strane schopnosťami a možnosťami rodičov a na druhej strane odôvodnenými potrebami dieťaťa. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti prihliadne súd na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa stará. Odôvodnenými potrebami dieťaťa sú všetky nevyhnutné potreby nutné pre život kultúrneho človeka. Ich miera je rôzna, podľa okolností konkrétneho prípadu. Potreby dieťaťa sú závislé predovšetkým od veku, jeho zdravotného stavu, nadania, schopností, záujmov a spôsobu prípravy na budúce povolanie.

Stanovením hľadiska, že na výživu prispievajú rodičia podľa svojich schopností a možností, vyjadril zákon zásadu, že rozhodujúci je zárobok, ktorý rodič pri riadnom využití svojich schopností, vzdelania a nadania mohol dosiahnuť. Schopnosti a možnosti rodiča majú dve zložky: zárobkové schopnosti a možnosti a majetkové možnosti.

22. Predmetom posúdenia bol nárok navrhovateľa zaviazat' odporkyňu prispievať na jeho výživu sumou 650 eur mesačne odo dňa podania návrhu dňa 18.04.2017 do 05.06.2018, kedy navrhovateľ ukončil štúdium na vysokej škole.

23. Vyhodnotením vykonaných dôkazov súd dospel k nasledovným záverom:

24. V posudzovanej veci mal súd preukázané, že navrhovateľ bol študentom I. fakulty I. technickej univerzity v D.. C. na tejto fakulte trvalo od 01.09.2015 do 05.06.2018.

V uvedenom období sa riadne pripravoval na vysokej škole na svoje budúce povolanie. So štúdiom mal spojené výdavky, ktoré vyčíslil sumou 1.055 eur mesačne. Potreby navrhovateľa v prevažnej miere zabezpečoval jeho otec. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že otec navrhovateľa mal v posudzovanom období pravidelný príjem zo spoločnosti W., s.r.o., D. 1, D., kde v roku 2017 jeho priemerný príjem predstavoval sumu 1.398,28 eur netto. Od 01/2018 do 10/2018 mal pravidelný príjem zo spoločnosti W. P. s.r.o., W. XXX/XX, I., F. republika v priemere v sume 391,02 eur mesačne. V roku 2018 za obdobie od 01/2018 do 09/2018 mal pravidelný príjem aj zo spoločnosti W., s.r.o., D. 1, D. v priemere v sume 5.015,76 eur mesačne. Otec navrhovateľa takto nepochybne mal vysoký príjem, z ktorého zabezpečoval potreby syna Q.. V tejto súvislosti nemožno tiež neuviesť, že navrhovateľ je vlastníkom domu na K. ul. č. XX v D.. Súd pomery otca navrhovateľa a jeho schopnosti a možnosti vyhodnotil tak, že v posudzovanom období bol schopný a mal možnosť výživu syna Q. zabezpečiť v rozsahu, v akom ju zabezpečoval. Pomery otca navrhovateľa sú však s pomermi matky navrhovateľa neporovnateľné. Ako už bolo vyššie uvedené, na strane oprávneného dieťaťa platí zásada zakotvená v ust. § 62 ods. 2, veta druhá zákona o rodine, v zmysle ktorej deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, to znamená, že ich životná úroveň má byť približne rovnaká. Na druhej strane pokiaľ je životná úroveň rodičov nízka a nemajú možnosť ju zvyšovať, je nevyhnutné obmedziť nároky dieťaťa, prispôbiť ich takejto životnej úrovni. Rovnako prípadná rozdielnosť životnej úrovne oboch rodičov sa premieta do výšky vyživovacej povinnosti. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že výdavky matky navrhovateľa v roku 2017 predstavovali cestovné v sume 160 eur mesačne, nájomné 120 eur mesačne, na výživné pre dcéru K. 50 eur mesačne, na výživu navrhovateľa 100 eur mesačne, na stravu 200 eur mesačne, na hygienu 30 eur mesačne, na oblečenie 30 eur mesačne, na lieky 40 eur mesačne, spolu výdavky vo výške cca 730 eur mesačne. V roku 2018 tomu tak bolo obdobne. V roku 2016 jej zamestnávateľom bol určený funkčný plat s účinnosťou od 01.01.2017 vo výške 946 eur mesačne brutto. V roku 2018 jej bol určený funkčný plat vo výške 975 eur mesačne brutto. Odporkyňa od februára 2018 (po zvýšení platu o 30 eur) začala prispievať na výživu dcéry K., nar. XX.XX.XXXX, študentky 1. ročníka medicíny sumou 150 eur mesačne. Príjem odporkyne jej objektívne

nedovoľuje prispievať na výživu navrhovateľa sumou 650 eur mesačne. Zo skutkových zistení súd hodnotiac reálne možnosti a schopnosti rodičov a s prihliadnutím na odôvodnené potreby a záujmy navrhovateľa dospel k názoru, že suma, ktorou je matka navrhovateľa schopná prispievať na výživu navrhovateľa je suma 130 eur mesačne, ktorú sumu súd považoval za primeranú. Pokiaľ právny zástupca navrhovateľa poukazoval na tú skutočnosť, že odporkyňa má možnosť prispievať na výživu navrhovateľa ním požadovanou sumou, keď v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva jej bývalý manžel vyplatil titulom vyrovnacieho podielu sumu 105.000 eur, s týmto názorom právneho zástupcu navrhovateľa sa súd nestotožňuje. V tejto súvislosti súd uvádza, že pri rozdelení vecí v rámci vyporiadania BSM často dochádza k výplatu vyrovnacieho podielu tomu bývalému manželovi, ktorý nadobudol veci pri vyporiadaní v BSM v nižšej hodnote a má preto nárok na výplatu vyrovnacieho podielu. Tento vyrovnací podiel však nie je ziskom manžela (aj keď takto získal peňažnú hotovosť), ale ide o ekvivalent hodnoty, ktorú vyporiadaním stratil (rodinný dom). Preto tento bývalý z manželov, prijímajúci výplatu, nezískal takto príjem (zisk), ale bola mu len vyplatená hodnota toho, čo vyporiadaním stráca (rodinný dom). K peniazom, ktoré odporkyňa obdržala od svojho bývalého manžela ako vyporiadací podiel zo zaniknutého spoločného majetku manželov, tak nie je možné prihliadnuť. Nejedná sa totiž o majetkový prírastok, ale finančný ekvivalent za majetok, ktorý spolu s bývalou manželkou nadobudol za trvania manželstva. Vyplatenie vyrovnacieho podielu matke navrhovateľa zo zaniknutého spoločného majetku manželov je teda okolnosťou, ktorá je pro určenie výživného pro dieťa bez právneho významu. Samotná výplata vyrovnacieho podielu jednému z bývalých manželov na základe dohody o vyporiadaní BSM, alebo na základe súdneho rozhodnutia o vyporiadaní BSM nie je takou skutočnosťou, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného. Výplata vyrovnacieho podielu nie je príjmom pre toho z bývalých manželov, ktorý ju obdrží, t.j. tento bývalý manžel tým nenadobudol ďalší (finančný) majetok, ale len obdržal vo finančnom vyjadrení hodnotu toho, čo vyporiadaním BSM stráca (t.j. majetok, ktorý zároveň dostáva druhý z bývalých manželov). Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov je špecifickým druhom spoluvlastníctva, kde sa podľa zákona vychádza z premisy (právnej fikcie), že každý z manželov vlastní celú vec patriacu do BSM. Ak teda dohodou o vyporiadaní BSM (alebo rozhodnutím súdu) dôjde k tomu, že napr. rodinný dom, alebo byt v BSM zostáva len jednému z manželov a tento vyplatí druhému manželovi peňažnú sumu zodpovedajúcu polovici (podľa § 150 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka sa „pri vyporiadaní vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké.“) hodnoty rodinného domu, či bytu, dochádza na strane obidvoch manželov vo svojej podstate k nadobudnutiu nižšej hodnoty (každý z bývalých manželov utrpí „stratu“ na majetku), akú vlastnili pred vyporiadaním BSM. Dôvod spočíva v tom, že pred vyporiadaním BSM vlastnil každý z manželov celú nehnuteľnosť (právna fikcia pri spoluvlastníctve majetku v BSM). Po vyporiadaní však jeden z bývalých manželov získava celý rodinný dom (byt), avšak musí vyplatiť druhému manželovi hodnotu rovnajúcu sa polovici hodnoty domu (bytu), t.j. vo vzťahu k vyplácaným peniazom sa mu majetok znížil (je v strate oproti stavu pred vyporiadaním). Druhý z manželov stráca celý dom (byt) a nadobúda len peniaze v hodnote jeho polovice, teda aj on je v strate. Uvedená úvaha len potvrdzuje, že výplatu peňazí z vyporiadania BSM, či prevzatie majetku z BSM v rámci vyporiadania BSM, nemožno považovať za skutočnosť, ktorá by mala byť podstatnou pre rozhodovanie v konaní o určenie, či zvýšenie výživného. Pre žiadneho z bývalých manželov nejde totiž o príjem, ani o zisk, ale len o ekvivalent (alebo v zmysle predchádzajúcej úvahy dokonca o zníženie majetku oproti stavu pred vyporiadaním BSM) toho, čo pri vyporiadaní BSM každý z bývalých manželov stráca. Nemožno preto spravodlivo od odporkyne žiadať platenie výživného na výživu navrhovateľa z peňazí, ktoré obdržala od bývalého manžela ako vyplatenie vyrovnacieho podielu z titulu dohody o vyporiadaní BSM. Napokon, za pochopiteľný možno považovať aj postup odporkyne - matky navrhovateľa v tom, že s kúpou bytu za peniaze získané titulom vyporiadania BSM vyčkávala, keď nevedela predvídať výsledok tohto konania (ako súd rozhodne o návrh navrhovateľa) a tiež aj vzhľadom na vysoké ceny nehnuteľností v D. v súčasnosti. Jednoznačne však vyjadrila svoj postoj v tom, že byt v D., alebo jej blízkom okolí, si kúpiť mieni. Chce žiť tam, kde roky s rodinou žila, aby aj naďalej mohla byť svojim deťom nablízku, im pomáhať, byť účastná na ich živote.

25. S poukazom na uvedené, súd súdom určené výživné v sume 130 eur mesačne považoval za primerané a v súlade so zákonnými kritériami uvedenými zhora. Súd zaviazal odporkyňu prispievať na výživu navrhovateľa za obdobie ako žiadal, t.j. od podania predmetného návrhu dňa 18.04.2017 do 05.06.2018, kedy ukončil vysokoškolské štúdium.

26. Tým, že odporkyňa na výživu navrhovateľa prispievala sumou 100 eur mesačne, vznikol jej za posudzované obdobie od 18.04.2017 do 05.06.2018 po zohľadnení platieb výživného v sume 100 eur mesačne dlh v sume 390 eur (za 13 dní mesiaca apríl - 0 eur (odporkyňou zaplatená suma 100 eur), za máj až december 2017-240 eur (30 eur x 8 mesiacov), za január až máj 2018 - 150 eur, za jún 2018 - 0

eur, keď odporkyňa aj v tomto mesiaci prispela na výživu syna Q. sumou 100 eur. Splatnosť dlhu do 60 dní súd stanovil tak, aby bol dlh v krátkom čase splatený a pritom neohrozil sociálnu situáciu odporkyne.

27. Navrhovateľ podaním zo dňa 10.05.2018 žiadal zaviazať odporkyňu prispievať na jeho výživu až odo dňa podania návrhu, nie ako pôvodne žiadal od 01.06.2016.

28. Podľa § 144 C.s.p. žalobca môže vziať žalobu späť.

29. Podľa § 145 ods. 1 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

30. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

31. Podľa § 146 ods. 1 C.s.p. súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

32. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie návrhu súd konanie v súlade s týmto dispozitívnym prejavom navrhovateľa v časti nároku na výživné za obdobie od 01.06.2016 do 17.04.2017 zastavil. Navrhovateľ správne zmenil návrh v tejto časti, keď plnoleté dieťa má nárok na výživné od podania návrhu na súd.

33. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 52 C.m.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

34. Vzhľadom k tomu, že súd nerozhodol o celom predmete konania, keď návrh navrhovateľa v časti prevyšujúcej sumu 130 eur mesačne nezamietol, je potrebné tento rozsudok podľa § 255 ods. 1,2 C.s.p. dopĺňacím rozsudkom doplniť. Z uvedeného dôvodu súd určí termín pojednávania, na ktorom tento nedostatok doplní.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 Civilného mimosporového poriadku odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.